כשאתה מגיע אצל וחביתי לה'. קשה כיון שלא היה יכול לומר מי"מ מ"כ היאך הוכילו רבי לפני המיכה כשגזר תענית בימי בהשוכר את הפועלים (ב"מ דף פה:) והא אין מורידין לו מאכלי חיפה ולא מאכלי בית שקורקין לאלפין עיניין ועיניין לאלפין וי"ל דכאן מתכוין לקרות אחי"מ קורא אותה שפיר ע"י טורח אבל לא היה בקל ולפי שאמר ליה אליהו שעל ידו תמהר הגאולה לפיכך הורידו ע): **אם** היה דש בעירו מותר. ואפילו במומין שבידו כלאמר בירושלמי דהוה כהן להוו ידיה עקיבי אמא לקמיכי דרבי נפתלי אמר ליה כיון שאתה דש בעיניך מותר:

סכנה ואין בה מצוה. פר"ח בשעת הסכנה יכול להסתכן בהן ולא תגין עליו המצוה ולא יעשה לו נס כמו לאליהו בעל הכנפים (שבת דף מט.):

בתפרן. כשהוא תופר בית מוצנע צריך ליזהר שלא ימשוך חוט התפירה יותר מדאי ויתקלקל הריבוע ור"ת פירש לצריך שיהא הספר עשוי מלוגע יבורכון

הכא נמי איכא נצוויי אביו ונצוויי רבו: פוחח פורס על שמע וכו': בעא מיניה עולא בר רב מאביי קטן פוחח מהו שיקרא בתורה אמר ליה ותיבעי לך ערום ערום מאי טעמא לא [ס]משום כבוד צבור הכא נמי משום כבוד צבור: סומא פורס על שמע וכו': תניא [ע] אמרו לו לרבי יהודה הרבה צפו לדרוש במרכבה ולא ראו אותה מימיהם ור' יהודה התם [ס]באבנתא דליבא תליא מילתא והא קא מיכוין וידע הכא משום הנאה הוא והא לית ליה הנאה ורבנן אית ליה הנאה כרבי יוסי דתניא א"ר יוסי כל ימי הייתי מצטער על מקרא זה [1]והיית ממשש בצהרים כאשר ימשש העור באפלה וכי מה אכפת ליה לעור בין אפילה לאורה עד שבא מעשה לידי פעם אחת הייתי מהלך באישון לילה ואפלה וראיתי סומא שהיה מהלך בדרך ואבוקה בידו אמרתי לו בני אבוקה זו למה לך אמר לי כל זמן שאבוקה בידי בני אדם רואין אותי ומצילין אותי מן הפחתין ומן הקוצין ומן הברקנין: **מתני'** [א]כהן שיש בידיו מומין לא ישא את כפיו ר' יהודה אומר [ב]אף מי שהיו ידיו צבועות [ג]סתים לא ישא את כפיו מפני שהעם מסתכלין בו: **גמ'** [ד]תנא מומין שאמרו בפנים ידיו ורגליו אמר ר' יהושע בן לוי ידיו בוהקניות לא ישא את כפיו תניא [ה]ידיו בוהקניות לא ישא את כפיו עקומות עקושות לא ישא את כפיו אמר רב אסי [ו]חיפני [ז](ובשיני) לא ישא את כפיו תניא נמי הכי [ח]אין מורידין לפני התיבה לא אנשי בית שאן ולא אנשי בית חיפה ולא אנשי טבעונין מפני [ט]שקורין לאלפין עיניין ולעיניין אלפין אמר ליה רבי חייא לר' שמעון בר רבי [י]אלמלי אתה לוי פסול אתה מן הדוכן משום דעבי קלך אתא אמר ליה לאבוה אמר ליה זיל אימא ליה כשאתה מגיע אצל [ל]וחכיתי לה' לא נמצאת מחרף ומגדף אמר רב הונא זבלגן לא ישא את כפיו והא ההוא דהוה בשיבבותיתה דרב הונא והוה פרים ידיה ההוא דש בעירו הוה תניא נמי הכי [י]זבלגן לא ישא את כפיו ואם היה דש בעירו מותר א"ר יוחנן [מ]סומא באחת מעיניו לא ישא את כפיו והא ההוא דהוה בשיבבותיתה דרבי יוחנן דהוה פרים ידיה ההוא דש בעירו הוה תניא נמי הכי סומא באחת מעיניו לא ישא את כפיו ואם היה דש בעירו מותר: ר"י אומר מי שהיו ידיו צבועות לא ישא את כפיו: תנא [נ]אם רוב אנשי העיר מלאכתן בכך מותר: **מתני'** האומר איני עובר לפני התיבה בצבועין אף בלבנים לא יעבור בסנדל איני עובר אף יחף לא יעבור [ס]העושה תפלתו עגולה סכנה ואין בה מצוה נתנה על מצחו או על פס ידו הרי זו דרך המינות [ע]ציפן זהב ונתנה על בית אונקלי שלו ה"ז דרך החיצונים: **גמ'** מ"ט חיישינן שמא מינות נזרקה בו: העושה תפלתו עגולה סכנה ואין בה מצוה נתנה על מצחו או על פס ידו הרי זה דרך המינות: **גמ'** [פ]מ"ט חיישינן שמא מינות נזרקה בו: תנא [צ]מיני כתיב למען [ק]ישמרו כל חוקותי ועשו אותם ואומר [ר]ושמרתם את כל מצותי ועשיתם אותם אלא מה ת"ל מיני כתיב למען [ש]ישמרו כל חוקותי ועשו אותם ואומר [ת]ושמרתם את כל מצותי ועשיתם אותם אלא מה ת"ל מיני כתיב למען [א]ישמרו כל חוקותי ועשו אותם ואומר [ב]ושמרתם את כל מצותי ועשיתם אותם אלא מה ת"ל מיני כתיב למען [ג]ישמרו כל חוקותי ועשו אותם ואומר [ד]ושמרתם את כל מצותי ועשיתם אותם אלא מה ת"ל מיני כתיב למען [ה]ישמרו כל חוקותי ועשו אותם ואומר [ו]ושמרתם את כל מצותי ועשיתם אותם אלא מה ת"ל מיני כתיב למען [ז]ישמרו כל חוקותי ועשו אותם ואומר [ח]ושמרתם את כל מצותי ועשיתם אותם אלא מה ת"ל מיני כתיב למען [ט]ישמרו כל חוקותי ועשו אותם ואומר [י]ושמרתם את כל מצותי ועשיתם אותם אלא מה ת"ל מיני כתיב למען [כ]ישמרו כל חוקותי ועשו אותם ואומר [ל]ושמרתם את כל מצותי ועשיתם אותם אלא מה ת"ל מיני כתיב למען [מ]ישמרו כל חוקותי ועשו אותם ואומר [נ]ושמרתם את כל מצותי ועשיתם אותם אלא מה ת"ל מיני כתיב למען [ס]ישמרו כל חוקותי ועשו אותם ואומר [ע]ושמרתם את כל מצותי ועשיתם אותם אלא מה ת"ל מיני כתיב למען [פ]ישמרו כל חוקותי ועשו אותם ואומר [צ]ושמרתם את כל מצותי ועשיתם אותם אלא מה ת"ל